

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010290
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010290.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 28.05.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

U. Y., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. S., t. č. vo výkone väzby v Ústave pre výkon väzby Ilava,

G. H., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. S., U. č. XX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave pre výkon väzby Ilava,

s ú v i n n í , ž e

dňa 10.11.2020 v čase okolo 09.00 hod. pod vplyvom alkoholu spoločne prišli ku dverám bytu č. XX nachádzajúcim sa v T. S. na 8. poschodí na ul. G. XX/X, ktorého užívateľom je V.. I. T., kam si obžalovaný U. Y. chcel ísť pre svoje veci, zazvonili na zvonček pri dverách, a keď V.. I. T. dvere bytu otvoril a povedal, aby išli preč, obžalovaní do nich sotili, následkom čoho poškodeného odsotili do predsiene, vzápätí obaja vstúpili do bytu a obaja obžalovaní poškodeného bili päšťami do hlavy až spadol na zem, obžalovaný U. Y. ho kopol do hlavy a pýtal sa ho, či mu vzal peniaze, pričom po premiestnení sa do kuchyne poškodeného obaja obžalovaní znovu niekoľkokrát udreli päšťami do hlavy a obžalovaný U. Y. ho kopol do hlavy, počas útoku na poškodeného kričali a vulgárne mu nadávali, a následne z bytu odišli preč, pričom poškodenému V.. I.ovi T. uvedeným konaním spôsobili ľahké zranenie, a to tržnú ranu nosa nevyžadujúcu si práceneschopnosť,

t e d a

obžalovaní U. Y. a G. H.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím.

T ý m s p á c h a l i

obžalovaní U. Y. a G. H.

prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom k § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

Obžalovanému U.ovi Y.

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona a k § 37 písmeno m) Trestného zákona za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému G.ovi H.ovi

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona a v sporení s § 43 Trestného zákona ďalší trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby boli obžalovaní na hlavnom pojednávaní poučení o všetkých svojich právach podľa § 34, § 40 odsek 2, § 121 a § 257 Trestného poriadku s tým, že ku skutku môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaní po tomto poučení urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko obžalovaní uznali vinu zo spáchania predmetného skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaní odpovedali „áno“. Prokurátor a obhajcovia obžalovaných na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenia obžalovaných a vykonal dokazovanie len k výrokom o treste a ochrannom opatrení. Po takomto zistení súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v prednesenej obžalobe na hlavnom pojednávaní. Po vyhodnotení dôkazov vykonaných v prípravnom konaní nemal súd pochybnosti o vine obžalovaných, keďže boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaného trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaní ako subjekt spĺňajú podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaných, či zníženie ich príčetnosti. Naplnená bola aj objektívna stránka t.j. konanie, tým, že spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t.j. priamy úmysel. Objektom v danom prípade je záujem spoločnosti na ochrane domovej slobody zaručenej Ústavou SR. Súd na hlavnom pojednávaní zároveň vyhlásil, že dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní vykoná k výroku o treste a ochrannom opatrení. Za tým účelom bol na hlavnom pojednávaní prečítaný Znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia č. 11/2021 a boli oboznámené listinné dôkazy a to správy ÚVTOS Ilava, odpisy z RT a lustrácie CESDAP.

Zo znaleckého posudku č. 11/2021 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplynulo, že u oboch obžalovaných je prítomný tzv. Syndróm závislosti od alkoholu. Vzhľadom na absenciu kritickosti oboch obžalovaných k svojej závislosti a teda podstatnej podmienky k liečbe závislosti, ktorou je motivácia, nie je zo psychiatrického hľadiska indikované odporúčať obžalovaným uložiť ochranné liečenie protialkoholické.

Zo správ riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že obžalovaní si plnia základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu ich väzby je zatiaľ bezproblémový.

Obžalovaný U. Y. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom prvé dve odsúdenia má zahladené. Naposledy bol obžalovaný odsúdený Trestným rozkazom OS TN sp. zn. 2T/39/2015 zo dňa 08.04.2015, právoplatným 05.05.2015 za trestný čin prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovaný dvakrát uznaný vinným z priestupku proti verejnému poriadku.

Obžalovaný G. H. bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, pričom päť odsúdení má zahladených. Naposledy bol obžalovaný odsúdený Trestným rozkazom OS TN zo dňa 25.11.2019, sp. zn. 2T/141/2019, právoplatným dňa 25.01.2020 za trestný čin prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky. Zároveň bol obžalovaný trikrát uznaný vinným z priestupku proti verejnému poriadku a raz z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný U. Y. sa priznal k spáchaniu žalovaného trestného činu, jeho spáchanie úprimne oľutoval, súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona a keďže obžalovaný už bol pred spáchaním predmetného trestného činu odsúdený, súd prihliadol aj k príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, na ktoré musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať. Pretože u obžalovaného je pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností vyrovnaný, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 1 rok až 5 rokov.

V zmysle ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

V zmysle ustanovenia § 39 odsek 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písmeno a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

V zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V rámci zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu a príťažujúcu okolnosť a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, je potrebné upriamiť pozornosť na vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, teda plné doznanie sa obžalovaného U. a Y. k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti, pričom tento postoj obžalovaného k svojej spáchanej trestnej činnosti je dôležitým faktorom smerujúcim obžalovaného k jeho náprave. S prihliadnutím na túto poľahčujúcu okolnosť, tiež na kladné hodnotenie obžalovaného riaditeľom ÚVV Ilava z výkonu väzby, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam v trvaní 10 mesiacov, ktorý považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody

so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Takto uložený trest, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Keďže sa obžalovaný G. H. priznal k spáchaniu trestného činu, trestný čin úprimne oľutoval, pričom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súdu, a bol už pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti odsúdený, súd prihliadol k poľahčujúcim okolnostiam v zmysle § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a k priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona. Pretože u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znížila sa horná hranica trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda horná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa znížila na 3 roky a 8 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému G.ovi H.ovi v rámci výmery 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Pretože predmetný trestný čin obžalovaný G. H. spáchal pred tým, než bol trest odňatia slobody uložený skorším vyššie uvedeným Trestným rozkazom OS TN zo dňa 25.11.2019, sp. zn. 2T/141/2019, právoplatným dňa 25.01.2020 vykonaný (reálne prichádza do úvahy rozhodnutie súdu o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody) a súd ukladal obžalovanému trest rovnakého druhu, aplikoval ustanovenie § 43 Trestného zákona, teda uložil obžalovanému ďalší trest odňatia slobody v zmysle zásad vyplývajúcich z tohto ustanovenia Trestného zákona.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, dve významné poľahčujúce okolnosti, tiež špeciálnu recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného G.a H.a páchať opakovane trestnú činnosť totožného charakteru, čo aj so skutočnosťou, že obžalovaný už bol viac krát odsúdený a ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, čiže aj výkon najprísnejšieho trestu, aký je možné uložiť páchatel'om trestných činov, sa minul svojmu účinku, pričom predmetný trestný čin obžalovaný spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za totožný trestný čin, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici vyššie uvedenej upravenej výmery trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteľ najmä tendenciu obžalovaného páchať trestnú činnosť rovnakého charakteru, teda dopúšťať sa špeciálnej recidívy a napokon aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, keďže na hlavnom pojednávaní uznal vinu. Takto uložený trest, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

spoločným konaním neoprávnene vnikli do bydlia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.